

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Στις 3 Μάη δικάζονται (στα δικαστήρια της Ευελπίδων) πέντε μέλη της ΟΣΕ, επειδή τόλμησαν να έχουν αντίρρηση στη φιλοπόλεμη και πατριδοκάπηλη πολιτική της χώρας μας.
ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ.
Ε Σ Ε Ι Σ ;

ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΗ 1993 - τεύχος 72

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ,

Πρωτομαγιάτικο αυτό το τεύχος...
107 χρόνια μετά τη σφαγή - αλλά και τη ΝΙΚΗ - των εργατών του Σικάγου, που με το αίμα τους τις κατακτήσεις, όχι μόνο της εργατικής τάξης της εποχής & της χώρας τους, αλλά των εργαζομένων όλων των εποχών κι όλων των χωρών, το τεύχος αυτό θα έπρεπε να είναι πανηγυρικό...

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ,

Το τεύχος αυτό δεν μπορεί να είναι πανηγυρικό και κανείς, στη σημερινή Ελλάδα δεν μπορεί να πει ότι "τιμά τη μνήμη των μαρτύρων του Σικάγου"...

Ιδιαίτερα, δεν επιτρέπεται να το πει κάποια "εργατική τάξη", τη στιγμή, που ανέχεται να κυβερνιέται από μια συμμορία απατεώνων & κλεφτών... Γιατί, τί άλλο, αν όχι ληστές, είναι κάποιοι, όταν πουλούν κάτι που δεν τους ανήκει; Κι όταν αντιμετωπίζουν κάθε δίκαιη διαμαρτυρία των θυμάτων τους με ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια, στημένες δίκες, φυλακίσεις...
Δεν επιτρέπεται να το πει μια "εργατική τάξη", τη στιγμή που ανέχεται να λέγεται "σοσιαλιστική" ή "κομμουνιστική" μια αντιπολίτευση που ΤΑ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ ΠΛΑΚΑΚΙΑ με τη ληστρική συμμορία που λυμαίνεται την εξουσία...

Ούτε ιδιωτικοποίηση, ούτε κρατικοποίηση... ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ, 1936: Εργαζόμενοι της Αναρχοσυνδικαλιστικής C.N.T. μεταφέρουν τον κόσμο, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΖΗΤΟΥΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ...

ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΕΙ ΜΙΑ "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ", ΟΤΑΝ ΑΝΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΚΑΠΟΙΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΟΥΣ, ΠΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΑΔΙΚΗΜΑ ΗΤΑΝ ΟΤΙ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΠΙΣΩ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΡΠΑΞΕ (παραβιάζοντας ακόμη και τους ίδιους τους "νόμους" της) Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ - ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΩΝ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΩΝ...
(Υπάρχουν κι άλλοι λόγοι για τους οποίους αυτή η "εργατική τάξη" δεν επιτρέπεται να μιλάει για Πρωτομαγιά : Ανέχεται κάποιους - ακόμη και μέλη της - να χωρίζουν τους εργάτες σε "έγχρωμους" και "άχρωμους" και να προπαγανδίζουν ατιμώρητοι το φυλετικό κακούργημα... Εξακολουθεί να ανέχεται τα ιδιωτικοποιημένα λεωφορεία της ΕΑΣ να κυκλοφορούν στους δρόμους... Συνεχίζει να ανέχεται τον Κανελλόπουλο της ΓΣΕΕ... Σε μεγάλο βαθμό, εξακολουθεί να υποστηρίζει το κόμμα του Νίκου Μαστοράκη... κλπ. Δεν χρειάζεται να μακρυγορούμε. Θα περιοριστούμε, μόνο, ν'αναφέρουμε σα δείγματα "μαχητικότητας" της "εργατικής" αυτής τάξης, την πλήρη αδιαφορία της για όσα δεν σχετίζονται άμεσα με το πορτοφόλι της). Δεν μιλάμε, όμως, μόνο για την Ελληνική "εργατική τάξη"... Σ'όλο τον κόσμο, σήμερα, οι εργαζόμενοι ετοιμάζονται να αλληλοσφαχτούν (ήδη σε πολλά σημεία της γης έχουν αρχίσει) για τα συμφέροντα των αφεντικών τους... Κι αδιαφορούν, ακόμη και για την ίδια τη ζωή των παιδιών τους, όταν δεν υψώνουν - όχι τη φωνή, αλλά τη ΓΡΟΘΙΑ ΤΟΥΣ...

ΑΝ Η ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ Ε.Α.Σ. ΗΤΑΝ ΧΡΕΟΣ (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ) ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ (ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΗ) ΣΥΜΜΟΡΙΑ,
Η ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΤΙΜΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ !!!

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠ'ΤΗΝ ΠΟΛΗ
ΠΟΙΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ;

Η μεταφορά των πανεπιστημιακών/πολυτεχνειακών σχολών από το κέντρο της Αθήνας στου Ζωγράφου,που άρχισε στη δεκαετία του 1970 και ολοκληρώνεται στις μέρες μας,δεν αποφασίστηκε,βέβαια,με κριτήρια εκπαιδευτικά,χωροταξικά ή οικονομικά.
Οι λόγοι που οδήγησαν σ'αυτή τη μετακόμιση,είναι σ'όλους γνωστό πως ήταν λόγοι πολιτικής και μόνο σκοπιμότητας.
Σχολές,όπως η Νομική κι η Φιλοσοφική (Σίνα και Σόλωνος), η Φυσικομαθηματική-Χημική (Σόλωνος και Μαυρομιχάλη), οι Πολυτεχνειακές και η Καλών Τεχνών (Πατησίων και Στουρνάρα) και η Ανωτάτη Εμπορική (Πατησίων και Δεριγνύ),αποτέλεσαν εστίες λαϊκής αντίστασης,όχι μόνο στη διάρκεια της χούντας,αλλά σ'όλη τη νεώτερη ιστορία της χώρας μας.
Αυτή η λαϊκή αντίσταση δεν στρεφόταν μόνο ενάντια στις διάφορες κυβερνητικές πολιτικές˙ στρεφόταν κι ενάντια σε κάθε απόπειρα - ή έστω σκέψη - εξορισμού των φοιτητών.
Δυστυχώς,η συντριβή της χούντας (1967-74) συνοδεύτηκε κι από τη συντριβή των λαϊκών αντιστάσεων,με αποτέλεσμα τον εκτοπισμό των φοιτητών,τοπικά μεν στου Ζωγράφου,κοινωνικά δε στο γκέτο της πανεπιστημιούπολης/πολυτεχνειούπολης και στην απομόνωσή τους από την καθημερινή ζωή **της** χώρας.
Τελευταίο οχυρό της λαϊκής αντίστασης παραμένει το συγκρότημα του Πολυτεχνείου/Σχολής Καλών Τεχνών (αφού τα Προπύλαια, στην Πανεπιστημίου, καταλήφθηκαν απ'τα εκσκαπτικά και τις μπουλντόζες του ΜΕΤΡΟ).
Οπως είναι φυσικό,λοιπόν,αυτό το οχυρό δέχεται σήμερα τη λυσσασμένη επίθεση των κρατιστών (κυβερνητικών,αντιπολιτευτικών,τεχνοκρατών κλπ.), ενώ, γύρω του, συσπειρώνονται οι κοινωνικές αντιστάσεις του λαού.
Ας δούμε όμως τί καταγγέλλουν οι φοιτητές του Πολυτεχνείου...

+*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Προς όλα τα μέλη της Πολυτεχνειακής Κοινότητας (Π.Κ.),
τα εκλεγμένα διοικητικά της όργανα,
την Αθηναϊκή Κοινωνία.

Οι σπουδαστές του Ε.Μ.Π. παρακολουθούν με ανησυχία τις εξελίξεις όσον αφορά την αξιοποίηση του Κάτω Πολυτεχνείου (κτίρια οδού Πατησίων).Οι εξελίξεις αυτές συντελούνται ερήμην μας,ενώ αποτελούμε την πλειονότητα των μελών της Π.Κ.,όπως και ερήμην της κοινωνίας,που προσέδωσε σε αυτούς τους χώρους μια συμβολική-ιστορική διάσταση,αυτήν ακριβώς που υπάρχει φόβος ότι παραμελείται και δεν γίνεται καθόλου σεβαστή.
Από τις συζητήσεις πολλών φοιτητών αυτή την εποχή, με αφορμή δημοσιεύματα του ημερησίου τύπου, φαίνεται ότι κανείς δεν μπορεί να καταλάβει πώς είναι δυνατό να υπάρχουν άνθρωποι που μιλάνε για μετατροπή σε μουσείο, πάρκο ή κινηματογραφική λέσχη, δηλαδή για κατάφωρη αλλοίωση του εκπαιδευτικού και κοινωνικού-ιστορικού χαρακτήρα του Πολυτεχνείου.
Οταν το πανεπιστήμιο δεν μπορεί να νοηθεί παρά ως τμήμα του ευρύτερου κοινωνικού ιστού,
Οταν το Μετσόβιο Πολυτεχνείο,ειδικότερα,έχει συνδεθεί με την ελεύθερη έκφραση και δράση (σε μια πόλη που κατά τα άλλα χαρακτηρίζεται από έλλειψη δημοσίων χώρων),όπως και με την ιστορία του τόπου (εθνική Αντίσταση, αντιφασιστικός αγώνας),
Οταν,τέλος,είναι μια κοινότοπη αλήθεια πως φοιτητής δεν σημαίνει μόνο διανοητικός εργαζόμενος,κάπου στους πρόποδες του Υμηττού,ξεκομμένος απ'ό,τι θα έπρεπε να είναι ο φυσικός του χώρος,
Τότε,αναγκαζόμαστε να αναρωτηθούμε γιατί τόση βιασύνη, έλλειψη πληροφόρησης και απουσία ενδιαφέροντος για την γνώμη μας, μέχρι στιγμής,
Να ζητήσουμε από τα αρμόδια όργανα να τοποθετηθούν πάνω στην άποψή μας,
Να τονίσουμε ότι έχουμε δικαίωμα να μιλήσουμε και δραστηριοποιηθούμε και,μάλιστα απευθυνόμενοι προς την κοινωνία,δικαίωμα που θα αξιοποιήσουμε δεόντως.
Μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι οι φοιτητές του ιδρύματος ξέρουν,θέλουν και μπορούν να αξιοποιήσουν το χώρο, με περισσότερη φαντασία και όρεξη από όση υποδηλώνει μια "άχρωμη,άοσμη,άγευστη" πρόταση για συνεδριακό κέντρο κι εντευκτήριο. Μπορούν και θα το κάνουν,σεβόμενοι την ιστορία του,τη σημασία του για το λαό μας και την παγιωμένη χρήση του ως χώρου συζητήσεων και ποικίλλων εκδηλώσεων.
Πίσω από την απατηλή ηρεμία και παρά την αδικαιολόγητη συνωμοσία της σιωπής,υπάρχει έντονη ανησυχία από πλευράς φοιτητών του ιδρύματος σχετικά με το μέλλον των κτιρίων της Πατησίων. Θέλουμε να γνωστοποιήσουμε αυτό το κλίμα ανησυχίας, που σύντομα θα πάρει πιο συγκεκριμένη μορφή και ειδικότερα να τονίσουμε

α) την πρόθεση των σπουδαστών να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα εναλλακτικών μορφών αξιοποίησης του εν λόγω χώρου από τους ίδιους˙
β) την επιθυμία τους να διαφυλάξουν ή, ακόμη, να εμπλουτίσουν το χαρακτήρα του ως δημόσιου χώρου και έδρας λαϊκών αγώνων, όπως έχει διαμορφωθεί ιστορικά˙
γ) την θέλησή τους να παραμείνει αναλλοίωτη η σημερινή του μορφή (όχι κατεδάφιση κτιρίων , όχι αφαίρεση κιγκλιδωμάτων), όσο και το νομικό καθεστώς (άσυλο, ιδιοκτησία-διαχείριση από το Ε.Μ.Π.).

Δηλώνουμε ότι θα υπάρξει συνέχεια,τόσο σε πρωτοβουλιακό επίπεδο,όσο και από πλευράς παρατάξεων και φοιτητικών συλλόγων.

12/4/93
Πρωτοβουλία Φοιτητών Ε.Μ.Π.

+*

Ποιά μυίγα,όμως,"τσίμπησε" τους φοιτητές,ώστε ν'αναγκαστούν,μεγαλοδευτεριάτικα,να κάθονται να γράφουν ανακοινώσεις ;
Στις 12/4/93,λοιπόν,ημέρα έναρξης των φοιτητικών διακοπών για το Πάσχα,συνήλθε εκτάκτως η σύγκλητος του Πολυτεχνείου (μολονότι η τακτική της συνεδρίαση είχε γίνει, κανονικά,την προηγούμενη μόλις εβδομάδα).
Σ'αυτή την έκτακτη συνεδρίαση,που θέμα της ήταν "Η αξιοποίηση των κτιρίων της οδού Πατησίων", εκτός από τους συγκλητικούς (πολλοί απ'τους οποίους είχαν ήδη φύγει από την Αθήνα) και ελάχιστους φοιτητές, παρέστη και η υπουργός πολιτισμού ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ !
Ούτε λίγο-ούτε πολύ,η Ντόρα ζήτησε να δοθούν τα κτίρια του Πολυτεχνείου για να "στεγαστούν σ'αυτά τα αρχαία,τα οποία δεν χωρούν στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο",αφού, μάλιστα,διατίθενται και λεφτά,για να γίνουν "οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις",από το "δεύτερο κοινοτικό πρόγραμμα στήριξης της ΕΟΚ"...
Ο Μαρκάτος απάντησε ότι το Πολυτεχνείο θα συνεχίσει να λειτουργεί σαν διδακτικός χώρος (οργάνωση σεμιναρίων,ομιλιών,μεταπτυχιακών μαθημάτων κλπ.),αφού άλλωστε η ίδια η ύπαρξή του αποτελεί "εποπτικό μέσο" για τη διδασκαλία της αρχιτεκτονικής..."Το Πολυτεχνείο" είπε "έχει μια δική του ταυτότητα" που δεν μπορεί να παραχαραχθεί, "ούτε με βίαιη παραβίαση του ασύλου",αλλά "ούτε και με κάποια ειρηνική,αλλά ξένη διαχείριση"..."Το Πολυτεχνείο ανήκει στην ιστορία"...
Η σχετική επιτροπή των Πολυτεχνειακών,που ασχολείται με την "αξιοποίηση των κτιρίων της Πατησίων" έχει ετοιμάσχέδιο "σύνδεσης του ΕΜΠ με την ευρύτερη περιοχή και με το Αρχαιολογικό Μουσείο,όχι όμως με την έννοια των προτάσεων του υπουργείου πολιτισμού"...

--- συνέχεια στη σελίδα 5

25 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΜΑΗ

Ὁ Γαλλικός Μάης καί οἱ Ἕλληνες τοῦ Παρισιοῦ.

Τά κείμενα τῶν προκηρύξεων πού δημοσιεύουμε κυκλοφόρησαν ἀπό τούς ἕλληνες φοιτητές τοῦ Παρισιοῦ τό Μάη τοῦ ΄68. Γιά συμπαράσταση πρός τή γαλλική νεολαία ἀλλά καί γιά νά διαμαρτυρηθοῦν γιά τό φασιστικό καθεστώς τῆς Ἀθήνας, μιά ὁμάδα ἀπό 100 περίπου ἄτομα, κατέλαβαν τό βράδυ τῆς 21 Μαΐου τοῦ ΄68 τό Ἑλληνικό Σπίτι τῆς Πανεπιστημιούπολης τοῦ Παρισιοῦ.

Στήν ταράτσα ὕψωσαν μιά κόκκινη καί μιά μαύρη σημαία καί γέμισαν τούς τοίχους μέ συνθήματα ὅπως «Ζήτω ἡ ἀντίσταση γιά τήν Ἑλλάδα», «Τά κείμενα τῶν Μάρξ, Λένιν, Ἔγκελς, Τρότσκυ, Στάλιν, Μάο, Τσέ ὅταν χρησιμοποιοῦνται δογματικά γίνονται ἀντεπαναστατικά», «Ἡ ζωή εἶναι ὄμορφη», «Δικαίωμα στήν τεμπελιά» κ.ἄ.

Δημιουργοῦνται ἐπιτροπές, ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ τούς γάλλους συναδέλφους τους καί τόν τύπο, καί ἡ δραστηριοποίησή τους κρατᾶ ὅσο κι ἡ κατάληψη - ἕνα μήνα περίπου.

Ἀπό τό περιεχόμενο τῶν προκηρύξεων καί τῶν συνθημάτων ἀλλά καί ὅλη τήν ἱστορία τῆς κατάληψης τοῦ ἑλληνικοῦ σπιτιοῦ – μιά ἀπό τίς ἄγνωστες σελίδες τῆς ἀντιχουντικῆς δραστηριότητας στό ἐξωτερικό – μποροῦμε τώρα πιά, καί μέ τήν ἀπόσταση τοῦ χρόνου, νά σταθμίσουμε σωστότερα καί νά ἐξηγήσουμε ἀρκετά τό χαρακτήρα τῆς ἀντίστασης ἐνάντια στή Χούντα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συνάδελφοι, νέοι ἐργαζόμενοι καί φοιτητές τῆς πατρίδας, πήραμε τήν ἐπαναστατική πρωτοβουλία γιά ἄμεση δράση, καταλάβαμε τό ἑλληνικό περίπτερο τῆς Πανεπιστημιούπολης τοῦ Παρισιοῦ, τό κηρύξαμε ἐλεύθερο ἑλληνικό ἔδαφος, προσιτό σ΄ ὅλες τίς τάξεις καί τίς ἐθνότητες, φτιάξαμε μιά ἐπιτροπή πάλης καί πετύχαμε.

Συνάδελφοι, μπαίνουμε μ΄ ὅλες μας τίς δυνάμεις στήν ὑπηρεσία τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης κατά τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας. Μπαίνουμε ἀκόμη στήν ὑπηρεσία τοῦ γαλλικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, πού ἀγωνίζεται γιά μιά νέα κοινωνία ἰσότητας, λευτεριᾶς καί ἀνθρωπιᾶς.

Συνάδελφοι, ἐμπρός νά γκρεμίσουμε τήν φασιστική τυραννία ἀπ΄ τή χώρα μας. Ἐμπρός ν΄ ἀναπτύξουμε παντοῦ: στά ἐργοστάσια, στά σχολεῖα, στά πανεπιστήμια, στήν ὕπαιθρο, ὅλες τίς πρωτότυπες, τίς πιό δημιουργικές «νέες μορφές» δράσης. Ἐμπρός γιά νά γκρεμίσουμε μαζί μέ τόν φασισμό κάθε χνάρι τῆς κοινωνίας καί τοῦ κόσμου πού μᾶς ὁδήγησε σ΄ αὐτόν.

ΖΗΤΩ Η ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ.
ΖΗΤΩ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ.
ΖΗΤΩ Η ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.
ΛΕΥΤΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ.

Παρίσι: 22.5.1968

ΠΡΩΤΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΔΑΦΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΠΑΡΙΣΙΟΥ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΜΑΣ

Τό πολιτικό νόημα τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ ἑλληνικοῦ περιπτέρου στό Παρίσι εἶναι ἡ ΑΡΝΗΣΗ τῶν κατεστημένων συστημάτων, μέσα ἀπό μιά διαδικασία διαρκοῦς ἄμεσης δράσης καί διαρκοῦς ἐλεύθερου διαλόγου. Τά δυό αὐτά ἐπίπεδα τῆς πράξης μας συνυπάρχουν σέ κάθε βῆμα μας, ἀλληλοπροσδιορίζονται καί ἀλληλοσυμπληρώνονται.

I. ΑΡΝΙΟΜΑΣΤΕ μαζί μέ τούς γάλλους συντρόφους μας τό γαλλικό καπιταλιστικό σύστημα. Εἴμαστε φοιτητές στά γαλλικά πανεπιστήμια καί νιώθουμε τόν μονοπωλιακό χαρακτήρα καί τήν ταξική χρησιμοποίηση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Εἴμαστε ἐργάτες στά γαλλικά ἐργοστάσια καί νιώθουμε τήν ἀπάνθρωπη καταπίεση πού ἀσκεῖται συντονισμένα τόσο ἀπό τά διεγερτικά τῆς «καταναλωτικῆς κοινωνίας», ὅσο καί ἀπό τά κατασταλτικά τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλίωσης. Πρόσθετος λόγος γιά τούς μετανάστες ἐργάτες εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς μοίρας τοῦ «κοινωνικοῦ παρία», στήν ὁποία ὁ καπιταλισμός μᾶς καθηλώνει μέ τή βοήθεια τῆς ἄγριας ἀστυνομικῆς καταπίεσης, τῶν ρατσιστικῶν διακρίσεων, τοῦ σωβινισμοῦ καί τῆς ξενοφοβίας, τῶν μισθῶν πείνας καί τήν εἰδική νομοθεσία γιά τούς ξένους.

Φοιτητές καί ἐργάτες ἀρνιόμαστε κάθε κοινωνική ἤ φυλετική διάκριση, κάθε σύστημα **κοινωνικῆς ἐπιλογῆς** πού διαιωνίζει τόν κοινωνικό καταμερισμό τῆς ἐργασίας τέτοιον πού σήμερα εἶναι, ὑπέρ τῶν μονοπωλίων καί τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙ-
ΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ,
Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΜΑΗΣ
ΣΗΜΑΙΝΕ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ..
ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΞΕΧΝΑΕΙ ;

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ!
Μάης 1968

25 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΜΑΗ

Μετέχουμε ἀλληλέγγυοι στό γαλλικό ἐπαναστατικό κίνημα γιά μιά κοινωνία ἰσότητας καί ἀνθρωπιᾶς, γιά μιά κοινωνία ὅπου ἡ ἐργασία, τά προϊόντα της καί ἡ διανομή τους θά καθορίζονται ἀπ᾿ τούς ἴδιους τούς ἐργαζόμενους.

ΙΙ. ΑΡΝΙΟΜΑΣΤΕ, μαζί μέ τόν ἑλληνικό λαό, τό σύστημα τῆς φασιστικῆς καταπίεσης, πού συντηροῦν στή χώρα μας τά διεθνῆ μονοπώλια καί ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός. Ἡ βίαιη πράξη μας εἶναι πράξη ἀντίστασης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνάντια στή στρατιωτική χούντα. Μέ τή δράση μας αὐτή καταγγέλουμε τήν ἀνοικτή τρομοκρατία πού ἔχει ἐπιβληθεῖ ἐδῶ καί 13 μῆνες στό λαό μας, τίς δολοφονίες, τά βασανιστήρια, τίς ταπεινώσεις, τίς ἐξορίες τήν καθημερινή ἀγωνία, τήν καθημερινή πρόκληση καί τόν ἐξευτελισμό τῶν πολιτῶν. Μέ τήν ἀπελευθέρωση τοῦ ἑλληνικοῦ περίπτερου θέλουμε ἀκόμη νά τονίσουμε τήν ἀπόφασή μας **νά ξεπεράσουμε πάνω στή δράση** κάθε «καλόβουλη» ούτοπία, πού ἀποπροσανατολίζει τόν ἀγώνα, στηρίζοντας ἐλπίδες γιά τήν ἀλλαγή στούς ἴδιους τούς Ἀμερικάνους (στόν Ρόμπερτ Κέννεντυ κλπ), στίς διεθνεῖς πιέσεις, στή συμφωνία ὅλων τῶν παλαιῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, στήν ὄξυνση τῶν ἀντιθέσεων μέσα στούς κόλπους τῆς χούντας, στήν ἐπιδείνωση τῶν οἰκονομικῶν ἀδιεξόδων, καί καλλιεργεῖ ἔτσι τίς αὐταπάτες γιά μιά φανταστική ἐπάνοδο στήν προδικτατορική «ὁμαλότητα». Σ᾿ αὐτή τή φάση, πού καμιά ἀπό τίς ἀντιστασιακές ὀργανώσεις δέν συγκεντρώνει τίς προϋποθέσεις γιά νά ἡγηθεῖ ἀποκλειστικά τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, κάθε δισταγμός (ὀργανωτικοῦ ἤ ἰδεολογικοῦ χαρακτήρα) ξεπερνιέται μόνο πάνω στή συστηματική ἄμεση δράση ὅλων τῶν ἀντιφασιστικῶν δυνάμεων.

Ἡ πράξη τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ ἑλληνικοῦ περιπτέρου ἐντάσσεται **ἀπό τώρα** κιόλας στήν προοπτική γιά τήν οἰκοδόμηση, στό ἄμεσο καί ὄχι σ᾿ ἕνα μακρινό μέλλον, μιᾶς Ἑλλάδας ἀντικαπιταλιστικῆς ἀντιιμπεριαλιστικῆς καί ἐπαναστατημένης.

ΙΙΙ. ΑΡΝΙΟΜΑΣΤΕ τό σύστημα τῆς διαχείρισης τοῦ ἑλληνικοῦ περιπτέρου, εἴτε ὑπό τήν ἀστυνομική εἴτε ὑπό τήν πατερναλιστική μορφή του. Τό περίπτερο καί ἡ Πανεπιστημιούπολη πρέπει νά διώξει τούς ὀπαδούς τῆς χούντας καί τούς χαφιέδες. Νά μετατραπεῖ σέ περίπτερο ὄχι μόνο τῶν φοιτητῶν, ἀλλά καί τῶν νέων ἐργατῶν. Νά εἶναι ἀνοικτό καί ἐλεύθερο γιά κάθε πολιτική ἐκδήλωση. Νά λειτουργήσει σάν ἕνα κέντρο ἐπαναστατικῆς δραστηριότητας πρός τίς κατευθύνσεις πού ἀναφέραμε πιό πάνω. Καί τέλος οἱ κάτοικοι τοῦ περίπτερου ν᾿ αὐτοδιαχειρίζονται μόνοι τους ὅλα τά ζητήματα πού ἀφοροῦν τή ζωή τοῦ σπιτιοῦ. Τό προσωρινό ἐμβρυακό Συμβούλιο Διαχείρισης καί οἱ ἄλλες Ἐπιτροπές Ἐργασίας, πού ἱδρύσαμε, κινοῦνται ἤδη μέσα στήν προοπτική γιά νά κάνουν πραγματικότητα τήν αὐτοδιαχείριση.

IV. Ἀπόφασή μας εἶναι ὁ ἀπελευθερωμένος αὐτός ἑλληνικός χῶρος νά μετατραπεῖ σ᾿ ἕνα ἀληθινό κέντρο ἐπαναστατικῆς δραστηριότητας. Τό ἀπελευθερωμένο περίπτερο νά γίνει κέντρο πολιτικῶν καί ἐκπολιτιστικῶν ἐξορμήσεων γιά ὅλους τούς δημοκρατικούς ἕλληνες τοῦ Παρισιοῦ. Ἡ ἀλληλεγγύη μας μέ τό ἀντιστασιακό κίνημα τῆς πατρίδας καί μέ τό ἐπαναστατικό κίνημα τῆς Γαλλίας νά ἐκδηλωθεῖ μέσα ἀπό τίς πιό πρωτότυπες, πιό δημιουργικές, πιό ἐπαναστατικές νέες μορφές δράσης. Ἡ συμπαράταξη τῶν ἑλλήνων ἐργατῶν καί φοιτητῶν νά γίνει δημιουργική πραγματικότητα πάνω στήν ἐπαναστατική πράξη. Ἕνα κομμάτι ἑλληνικό ἀπελευθερώθηκε καί θά μείνει ἐλεύθερο. Ὁ ἀγώνας μας συνεχίζεται ἕως τήν τελική νίκη. Ὅλοι καί ὅλες, μπεῖτε στίς Ἐπιτροπές Δράσης τοῦ περίπτερου καί δουλέψτε ἐκεῖ.

Παρίσι 28.5.1968

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

(Τά δύο αὐτά παραρτήματα δημοσιεύτηκαν γιά πρώτη φορά στό περιοδικό «ΑΝΤΙ», τεύχος 99, 20-5-78).

Τα κείμενα των επαναστατημένων Ελλήνων φοιτητών του Παρισιού τα πήραμε από το βιβλίο των Internationale Correspondance Ouvriére και Κον Μπεντίτ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΩΝ (Αθήνα,Εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ).

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ Mai 1968

ΠΟΙΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ;...

-------------------------------- συνέχεια απ'τη σελίδα 2

Η επιτροπή βλέπει το Πολυτεχνείο της Πατησίων "σαν ένα ανοιχτό,ζωντανό κέντρο μνήμης".

Στο σημείο αυτό η Ντόρα παρεμβαίνει : "Εγώ, δεν ήρθα να συνθηματολογήσω' ήρθα για διάλογο ουσίας...".

Ο συγκλητικός Αγγελόπουλος,που παίρνει το λόγο στη συνέχεια,ρωτάει άν και ποιές άλλες επιλογές εξέτασε το υπουργείο πολιτισμού, ερώτημα στο οποίο η Ντόρα απαντάει ότι το Πολυτεχνείο ήταν "εκ των πραγμάτων,η πρώτη επιλογή", προσθέτοντας ότι "δεν γίνεται σωστή προβολή των σημαντικοτέρων αρχαιοτήτων στο Μουσείο",λόγω έλλειψης χώρου, "το Μουσείο θα πρέπει να είναι κοντά στους νέους ανθρώπους και στην κοινωνική ζωή" και - σχολιάζοντας,προφανώς, την ανακοίνωση των φοιτητών,που δημοσιεύσαμε στη σελίδα 2 - λέει "δεν μιλάμε για κινηματογραφική λέσχη,αλλά για σεμινάρια...".

Εδώ,πρέπει να πούμε ότι η "κινηματογραφική λέσχη",πράγματι δεν ήταν πρόταση της Ντόρας,αλλά...της επιτροπής των Πολυτεχνειακών !

Στη συνέχεια,παρεμβαίνει ο αντιπρύτανις Μπαλοδήμος,που ζητάει να γίνει ουσιαστική ενημέρωση της Ντόρας από την επιτροπή πάνω στις προτάσεις των Πολυτεχνειακών και τονίζει ότι η αρχιτεκτονική θα παραμείνει στα κτίρια της Πατησίων κι ότι το Πολυτεχνείο έχει τη δική του άποψη για την "αξιοποίησή" τους.

Ο καθηγητής Μπούρας λέει ότι το Πολυτεχνείο είναι "πολιτιστικό κληροδότημα,που δεν παραχωρείται,δεν αλλάζει μορφολογικά...","εμείς,οι αρχιτέκτονες έχουμε σκοπό να μείνουμε εδώ για πολλά ακόμη χρόνια...","το ίδιο το περιβάλλον του Πολυτεχνείου διδάσκει την αρχιτεκτονική...","τα κτίρια έχουν ανάγκη αναστήλωσης για νά αντέξουν...","στην ομάδα εργασίας δεν μετείχαν αρχιτέκτονες μουσείων...","ακόμη δεν έχει παρθεί καμμιά οριστική απόφαση...","τα κάγκελλα του Πολυτεχνείου είναι κι'αυτά μνημείο..."."Αλλωστε", τονίζει, "απ'ό,τι είμαι σε θέση να γνωρίζω,το Μουσείο έχει τεράστιες δυνατότητες επέκτασεις, χωρίς να χρειάζεται τα κτίρια του Πολυτεχνείου".

Ο καθηγητής Οικονομίδης αναφέρεται στην ιστορία του Πολυτεχνείου και λέει ότι "μόνο οι αρχαιολόγοι, με τη διάθεση της διαστολής, θα μπορούσαν να αναλάβουν μια τέτοια ευθύνη". "Το ΕΜΠ δεν πρόκειται να φύγει",τονίζει. "Ακόμη κι αν αναδιαμορφωθεί,θα συνεχίσει να εξυπηρετεί τους φοιτητές... Δεν μπορεί να συζητηθεί η πρόταση της υπουργού... και δεν χρειάζεται να την ενημερώσει η επιτροπή και να της δείξει τις διάφορες μακέττες. Το τμήμα αρχιτεκτόνων δεν παραχωρεί ούτε τετραγωνικό εκατοστό για άλλους σκοπούς".

Η Ντόρα λέει ότι γίνεται "απλά ένας διάλογος" κι ότι δεν πήγε με κάποιες έτοιμες αποφάσεις.

Ο Μαρκάτος παρεμβαίνει,λέγοντας ότι το πράγμα συζητιέται : "Δεν μπορούμε να πούμε ούτε ναι,ούτε όχι...". "Ερευνήσατε άλλες δυνατότητες επέκτασης του Αρχαιολογικού Μουσείου ;". Στο σημείο αυτό η Ντόρα ξεσπαθώνει : "Μα,γιατί υπάρχει τόση εμπάθεια ; Εμείς προσπαθούμε να δούμε προς τα πού θα κατευθυνθούμε...".

Ο καθηγητής Καλογεράς λέει : "Οταν βρείτε από τί πάσχει το Μουσείο,τότε θα δικαιούσθε να ζητάτε το χώρο του ΕΜΠ".

Κάποιος καθηγητής της αρχιτεκτονικής (το όνομά του διέφυγε απ'τον συνεργάτη μας) λέει : "Το Πολυτεχνείο δεν είναι διαπραγματεύσιμο.Τις νέες αντιλήψεις,που ανέφερε η κ. υπουργός,εμείς τις ενσαρκώνουμε...".

Κάποιοι άλλοι καθηγητές λένε ότι δεν συζητιούνται τα κτίρια που βλέπουν προς την Πατησίων,αλλά συζητιούνται τα πίσω (προς την Μπουμπουλίνας) κτίρια,που θα μπορούσαν να "αξιοποιηθούν" με την μετατροπή τους σε..."τεχνολογικό μουσείο".

Ο καθηγητής Παπανικολάου (των ναυπηγών) λέει : "Οχι,πως το διαπραγματεύομαι... αλλά (το να γίνει το ΕΜΠ,μουσείο) είναι δύσκολο... ο χρόνος γι'αυτή τη συζήτηση δεν είναι ακόμη κατάλληλος (εννοώντας ότι οι κοινωνικές αντιστάσεις δεν έχουν ακόμη εκμηδενιστεί)... το θέμα είναι πολιτικό... εγώ θα το εξέταζα,αλλά το κλίμα δεν έχει ακόμη ωριμάσει... δεν θεωρώ ασυμβίβαστες τις λειτουργίες του Πολυτεχνείου & του Μουσείου... Αλλωστε,μόνο το τμήμα αρχιτεκτόνων έχει αποφασίσει να μείνει στην Πατησίων,ενώ η σύγκλητος δεν έχει ακόμη αποφανθεί επί του θέματος. Το θέμα είναι συντεχνιακό". (Στο σημείο αυτό,οι παριστάμενοι αρχιτέκτονες αντιδρούν έντονα κι ο Παπανικολάου αναγκάζεται ν'ανακαλέσει τη λέξη).

Ο εκπρόσωπος των φοιτητών,Μιχαλακόπουλος (αριστερός χώρος Μεταλλειολόγων) λέει : "Δεν απορρίπτουμε την πρόταση του υπουργείου ελαφρά τη καρδία... Η συζήτηση είναι παλιά και δεν έχει τελειώσει... Ο φοιτητικός σύλλογος των μεταλλειολόγων δεν θέλει τη μεταφορά των σπουδών στου Ζωγράφου... Το Πολυτεχνείο είναι μνημείο. Είμαστε αντίθετοι στον κατακερματισμό του και στην απομάκρυνση των φοιτητών... Αν το Πολυτεχνείο βρισκόταν από παλιά στου Ζωγράφου, η οδός που περνάει απ'έξω δεν θα λεγόταν Οδός Ηρώων Πολυτεχνείου".

Η Ντόρα λέει : "Οι προβληματισμοί είναι δικοί σας. Και καθιστούν αναποτελεσματική κάθε συζήτηση"."Δεν συμμερίζομαι τις απόψεις σας για το ιστορικό κέντρο.Το υπουργείο δεν θέλει να το κλείσει,αλλά,αντίθετα,να το ανοίξει στους Αθηναίους".

Ο Μαρκάτος απαντάει πως το Πολυτεχνείο "θέλει να λύσει τα προβλήματα του Μουσείου...αλλά δεν συζητάμε την αλλοτρίωση της ταυτότητας του Πολυτεχνείου".

Η Ντόρα ανταπαντά : "Σέβομαι το ότι δεν το συζητάτε. Οταν κάνετε τις μελέτες σας,ενημερώστε μας".

Δευτερολογώντας ο καθηγητής Αγγελόπουλος λέει ότι & το Πολυτεχνείο είχε - και έχει - πρόβλημα χώρου,"κανείς,όμως,δεν πρότεινε να φύγει το Μουσείο και να πάνε εκεί οι φοιτητές"."Στη Γαλλία, το Λούβρο επεκτάθηκε στα κτίρια του υπουργείου που ήταν δίπλα του' ποτέ δεν συζητήθηκε η μεταφορά του στη Σορβόννη".

Και η Ντόρα : "Διάλογο κάνουμε.Δεν προσπαθώ να θίξω την αυτοτέλεια του ΕΜΠ. Καταλαβαίνω ότι δεν γίνεται.".

Στη συνέχεια ο εκπρόσωπος των φοιτητών, Σόφος (ΔΑΠ ηλεκτρολόγων),παρατηρεί ότι ορισμένοι από τους καθηγητές, που μίλησαν,"δεν ήταν συγκλητικοί και άρα το μήνυμα δεν προέρχεται μόνο από τη σύγκλητο.Εμείς,θέλουμε την αυτοτέλεια του ιδρύματος.Δεν αποκλείουμε,ωστόσο,τη συνεργασία με το υπουργείο πολιτισμού,παράλληλα με τις εκπαιδευτικές λειτουργίες του χώρου. Οι ηλεκτρολόγοι θέλουν τη μεταφορά των σπουδών στου Ζωγράφου. Η μνήμη δεν διατηρείται τεχνητά. Η ιστορία του ΕΜΠ δεν χάνεται. Απλώς, αλλάζει η λειτουργία του.".

Ο καθηγητής Ουζούνογλου λέει ότι δεν τίθεται θέμα παραχώρησης των κτιρίων του ΕΜΠ,αλλά "αξιοποίησής" τους."Σε μια ώρα,είναι φυσικό να μην μπορούμε να απαντήσουμε,αλλά δεν είμαστε αρνητικοί.".

Ο καθηγητής Χατζηδάκης λέει ότι το ερώτημα είναι : "Για ποιό πράγμα μιλάμε ; Σ'αυτό το ερώτημα δεν δόθηκε απάντηση.".

Ολοκληρώνοντας,ο Μαρκάτος λέει : "Το Μουσείο αντιμετωπίζει,πράγματι,κάποιο πρόβλημα.Στη συνεδρίαση αυτή,προτάθηκε κάποια λύση.Τα τρία μπροστινά κτίρια δεν συζητούνται. Το Πολυτεχνείο μπορεί να βοηθήσει με τη σύνταξη μελέτης για τη λύση των προβλημάτων του Μουσείου.".

+

Η ιστορία,όμως,δεν σταματάει στη λήξη της έκτακτης συνεδρίασης της συγκλήτου και στην αποχώρηση της Ντόρας, τη μεγάλη Δευτέρα. Συνεχίζεται,ακόμα,και το μέγα Σάββατο,με δυο μολότωφ,που πέταξαν κάποιοι εναντίον της πρυτανείας του Πολυτεχνείου, στην Πολυτεχνειούπολη του Ζωγράφου. Αυτές καθ'αυτές,βέβαια,οι μολότωφ δεν είναι και πολύ σημαντικές. Σημαντικότερο είναι το ότι το γεγονός αναφέρθηκε στον τύπο,μια εβδομάδα αργότερα, το Σάββατο του θωμά, λόγω...απουσίας,για διακοπές, του υφυπουργού παιδείας (!). Η έκταση που αφιέρωσαν οι φυλλάδες στο ασήμαντο αυτό επεισόδιο (από τη φωτιά καψαλίστηκε το χαλάκι έξω από το γραφείο του πρύτανη) και οι φωτογραφίες από τον εμπρησμό της Πρυτανείας της Πατησίων (από τον μπάτσο των ΜΑΤ,Νίκο Καρρά,τον Οκτώβρη του 1991) προσθέτουν ένα ακόμη σημαντικότατο στοιχείο στην υπόθεση.

Με το δίκιο τους,λοιπόν,οι φοιτητές του ΕΜΠ θορυβήθηκαν κι εξέδωσαν δυο ακόμη κείμενα,που - όπως και το πρώτο - αποσιωπήθηκαν από τα ΜΜΕ.

------------------------ συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

1) Υπάρχει Κίνηση Φοιτητών του Ε.Μ.Π., που δρα στην κατεύθυνση εναλλακτικής αξιοποίησης του κτιριακού συγκροτήματος, στην Πατησίων.

2) Η Κίνησή μας αντιτίθεται τόσο στην παραχώρηση των κτιρίων της Πατησίων για προέκταση του Αρχαιολογικού Μουσείου, όσο και στα σχέδια - από πλευράς των αρχών του Ε.Μ.Π. - για άλλες μετατροπές που θα αλλοιώσουν κατάφωρα την κοινωνική και ιστορική διάσταση του χαρακτήρα του.

3) Θεωρούμε ότι το συγκρότημα της Πατησίων έχει χαρακτήρα δημόσιου χώρου, ιστορικά διαμορφωμένο, κι αυτό είναι αποκλειστικά κατάκτηση της κοινωνίας μας. Είμαστε αποφασισμένοι να περιφρουρήσουμε, αλλά και να εμπλουτίσουμε αυτή την πλευρά των λειτουργιών του, παράλληλα με τις εκπαιδευτικές του, που πρέπει και θα παραμείνουν εκεί.

4) Το Πολυτεχνείο είναι και θα παραμείνει χώρος ζωντανός και ανοιχτός στην κοινωνία. Θα φιλοξενεί την ελεύθερη έκφραση και τη δημιουργική μας δράση.

5) Απαιτούμε, το συγκρότημα της Πατησίων να παραμείνει αναλλοίωτο χωροταξικά (όχι κατεδαφίσεις — όχι αφαίρεση κιγκλιδωμάτων) και το νομικό καθεστώς άθικτο (άσυλο - ιδιοκτησία αποκλειστικά του Ε.Μ.Π.).

26/4/93

Κίνηση Φοιτητών Ε.Μ.Π.

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Η Κίνηση Φοιτητών του Ε.Μ.Π. καταγγέλλει την κακοστημένη απόπειρα εμπρησμού της Πρυτανείας στην Πολυτεχνειούπολη, Ζωγράφου. Το παρακράτος, που κατήγγειλε ο πρύτανις κ.Μαρκάτος, δεν είναι παρά το μακρύ χέρι του κράτους.

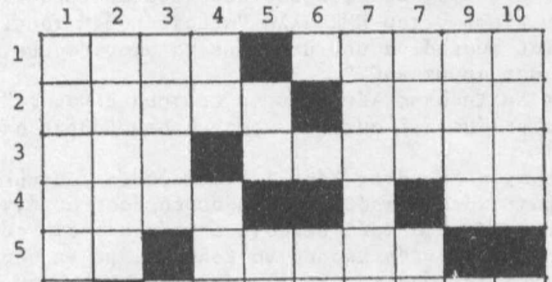
Οι δράστες είναι γνωστοί και συνεχίζουν το άθλιο έργο των εμπρηστών του "Κ.Μαρούση" και της Πρυτανείας στην Πατησίων. Η αστυνόμευση δεν είναι λύση, γιατί αυτή ακριβώς είναι το πρόβλημα. Οι εμπρησμοί είναι η σύγχρονη μέθοδος αστυνόμευσης της κοινωνίας, α-λα-Reichstag.

Το Πολυτεχνείο, όμως, δεν θα ξανακαεί, γιατί, από 'δω και στο εξής, ο κόσμος του, με τη συνεχή, μαζική και δυναμική παρουσία του, θα αποτρέφει κάθε μελλοντική προβοκάτσια.

26/4/93

Κίνηση Φοιτητών Ε.Μ.Π.

σ τ α υ ρ ό λ ε ξ ο   Ν ο . 9

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1.Μήνας εργατικών εξάρσεων - Ενας απ'τους ήρωες του Σικάγου. 2.Οδός παράλληλη στην Μητροπόλεως - Ηταν η Ιλιάδα (ανάποδα). 3.Μάστιγα της ελληνικής υπαίθρου που ήταν στις δόξες της επί χούντας (αρχικά) - Αγγλικό γυναικείο όνομα, αντίστοιχο με το Αρτεμις (ανάποδα). 4.Φρούτα που δεν είναι ακόμη για φάγωμα (καθαρεύουσα) - Το πρώτο και το τελευταίο μιας σειράς. 5.Είναι κάθε νόμος προτού ψηφιστεί (αρχικά) - Συνδέει τον μηρό με το κυρίως σώμα (καθαρ.). 6.Προωθημένη μέθοδος εργατικής διεκδίκησης. 7.Από το όνομα πόλης των ΗΠΑ που εξεγέρθηκε πέρυσι (ανάποδα) - Γράψτε ΡΙ. 8.Ενας από τους πιο επαναστατικούς κλάδους εργατών στην Ελλάδα, πριν τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. 9.Ολοι οι άνθρωποι έχουν μία.10. Βασανιστής του ΕΑΤ/ΕΣΑ, που αναφερόταν μαζί με τους Θεοφιλογιαννάκο και Χατζηζήση σαν "αχώριστη τριάδα" - θύμα πολιτευτών (ανάπ., αιτ.).

ΚΑΘΕΤΑ

1.Ηταν οι ήρωες της Πρωτομαγιάς, για τις ΗΠΑ. 2.Το Πεδίο της Πρωτομαγιάς - Το ίδιο με το 4β οριζόντια, αλλά όχι ανάποδα. 3.Ομηρική μέρα - Επιχειρηματικό, αλλά και καιρικό. 4.Γράψτε ΣΟ - Γράψτε ΑΟΑ - Αυτην και "ύδωρ" ζητάει η εξουσία από τους εργαζόμενους (αιτ.). 5.Ερρινο σύμφωνο (ανάπ.) - Τον χρησιμοποίησε η κυβέρνηση της ΝΔ για να σπάσει την απεργία της ΕΑΣ. 6.Υπάρχουν και τέτοιες βολές. 7.Γράψτε ΙΣΙ - Γράψτε ΥΛ - Μονάδα μέτρησης επιφανειών, στην Κεντρική Ευρώπη (έχει πάψει η χρήση της). 8.Γράψτε ΣΟΑ - Λέγεται κι έτσι ο άσχετος (ανάποδα, με άρθρο). 9. Αριθμός σοφών και ημερών. 10.Αυτοκινητοβιομηχανία της Γαλλίας, οι εγκαταστάσεις της οποίας είχαν καταληφθεί απ'τους εργαζόμενους, το Μάη του 1968 - Ενα από τα κύρια όπλα "πολιτικών αγώνων" (ανάποδα).

ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ Νο 8. (τεύχος 71). ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : 1.ΝΕΤΛΑΟΥ - ΑΠ. 2.ΤΑ - ΑΝΑΠΟΔΑ. 3.ΙΡΑ - ΟΚ. 4.ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ. 5.ΕΣΤ - ΕΣΧΑΤΗ. 6.ΟΜΟΙΕΣ. 7.ΣΥΝ - ΣΟΣ - ΚΑ. 8.ΠΟΕ - ΥΕΘΑ. 9.ΣΕΜ (Σώμα Εφοδιασμού-Μεταφορών) - ΙΣΙΩΜΑ. 10. ΒΡΑΖΩ - ΣΣΑΤ (ΤΑΣΣ). ΚΑΘΕΤΑ : 1.ΝΤΙΚΕΝΣ - ΣΒ. 2.ΕΑΡΟΣ - ΥΠΕΡ. 3.ΑΥΤΟΝΟΜΑ. 4.ΛΑ. 5.ΑΝΙΔΕΟΣ - ΙΩ. 6.ΟΑ - ΙΣΙΟΥΣ. 7.ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ. 8.ΟΚΤΑΣ - ΘΩΣ. 9.ΑΔ - ΑΤ - ΚΑΜΑ. 10.ΠΑΡΝΗΘΑ - ΑΤ.

Ε Π Τ Α   Χ Ρ Ο Ν Ι Α   Π Ε Ρ Α Σ Α Ν   Α Π Ο   Τ Ο   1 9 8 6
ΟΤΑΝ Ο ΠΥΡΗΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ Ε-ΞΕΡΡΑΓΗ ΚΑΙ ΣΚΟΡΠΙΣΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ,ΚΑΡΚΙΝΟ ΚΑΙ ΦΡΙΚΗ

ΣΤΙΣ 4 ΜΑΗ,ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΚΕΙΝΟΙ, ΠΟΥ,ΣΤΙΣ 13 ΜΑΗ 1986,ΑΝΤΙ ΝΑ ΤΡΕΧΟΥΝ ΣΤΑ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ,ΕΤΡΕΧΑΝ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΕΙΔΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΛΜΟΥΣΑΝ ΝΑ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΝ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ,ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ...

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΑΣ ! ! !

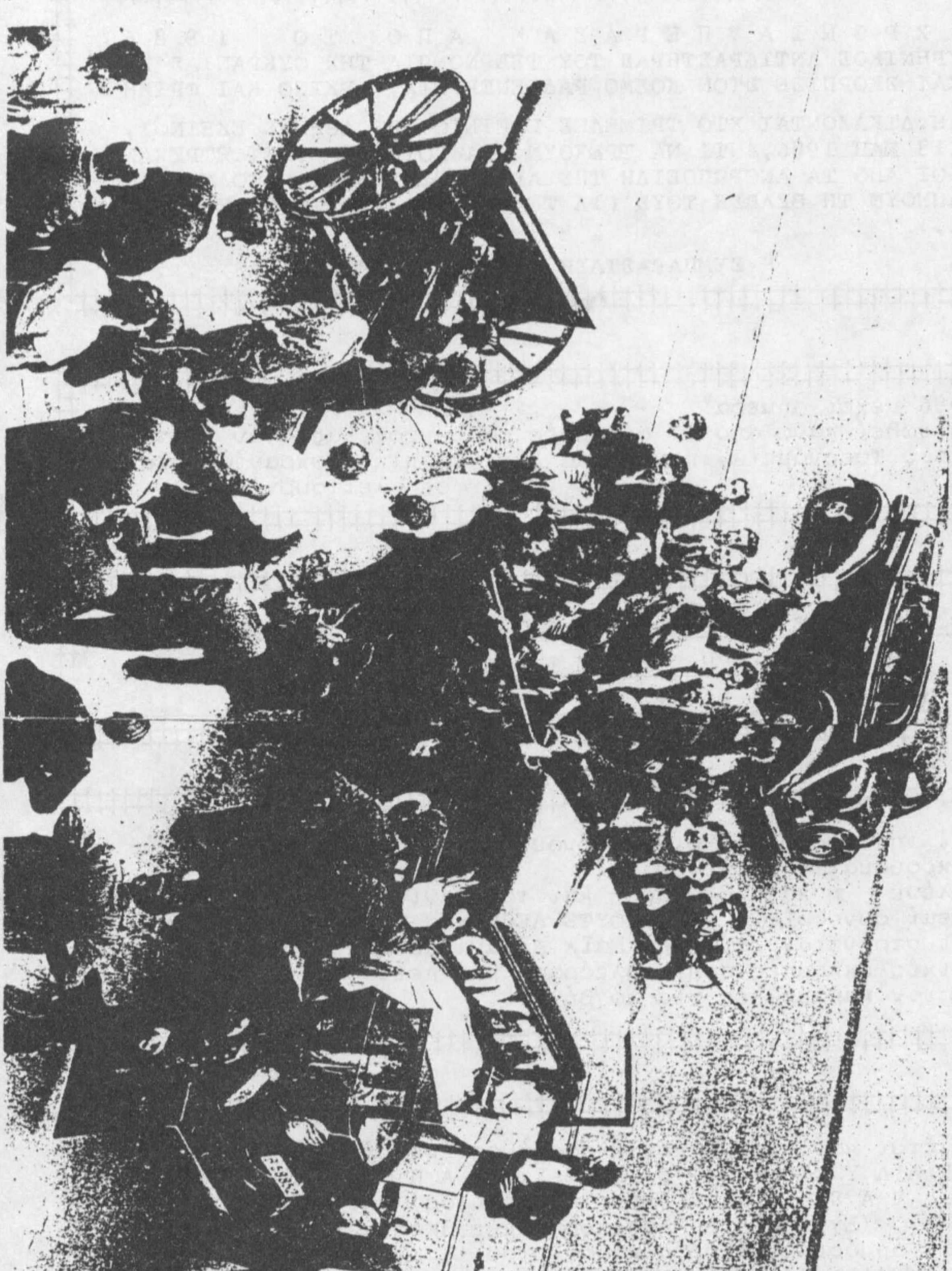
Από το 1986 μέχρι σήμερα έχουν σημειωθεί πάνω από 12 διαρροές ραδιενέργειας στον αντι-δραστήρα του Τσερνόμπιλ, που η νέα "ανεξάρτητη" Ουκρανία έθεσε και πάλι σε λειτουργία ! ...

<u>Α Ν   Ξ Ε Χ Ν Α Τ Ε   Τ Ο   Κ Ο Ζ Λ Ο Ν Τ Ο Υ Ϊ   Κ Α Ι   Τ Ο</u>
<u>Τ Ο Μ Σ Κ , Μ Η Ν   Α Ν Η Σ Υ Χ Ε Ι Τ Ε .</u>
<u>Ε Κ Ε Ι Ν Α   Σ Α Σ   Θ   Υ   Μ   Ο   Υ   Ν   Τ   Α   Ι   !!!!</u>

Οι γιατροί της χώρας μας διαπιστώνουν - λένε - ανησυχητική αύ-ξηση των κρουσμάτων καρκίνου...
Φταίει - λένε - η κακή διατροφή και το κάπνισμα...
Συνέδρια επί συνεδρίων...αλλά ΟΥΤΕ ΛΕΞΗ για ραδιενέργεια, για καίσιο και στρόντιο, για Θρη Μάϊλ Αϊλαντ και Τσερνόμπιλ...
Εκλαϊκευτικές εκπομπές στην τηλεόραση μας πείθουν ότι τα μπε-κερέλ είναι...καραμέλλες για το βήχα...

" Μαθητές,έτσι και σκάσει κοντά σας πυρηνική βόμβα... μην τρο-μάξετε. Κ Α Λ Υ Φ Θ Ε Ι Τ Ε   Π Ι Σ Ω   Α Π Ο   Τ Η Ν . . . Σ Α Κ Κ Α   Σ Α Σ   ! ! !   και, προ παντός, μην καπνίζετε..."
(Εγχειρίδιο "Αντιπυρηνικής Προστασίας" του Υπουρ. Δημόσιας Τάξης, έκδοση του ... 1990 !).

Στη Βουλγαρία και την Τουρκία,οι υπεύθυνοι για την απόκρυψη απ΄το λαό των καταστροφικών συνεπειών της έκρηξης του Τσερνόμπιλ καταδικάστη-καν...
Στην Ελλάδα,οι αντιπυρηνικοί διαδηλωτές δικάστηκαν πρωτόδικα σε 16 μήνες !!!

72 Flanqueando el camión requisado con sendos cuadros, que representaban a la República, el pueblo quiso demostrar, desde el primer momento, que asumía la defensa de las instituciones democráticas republicanas.

72 Gent del poble que, engarlandant un camió requisat amb quadres que representen la República, demostraven des del primer moment que assumien la defensa de les institucions democràtiques republicanes.

72. Με την αναγραφή συνθημάτων κι εμβλημάτων που αντιπροσώπευαν τη Δημοκρατία, ο λαός θέλησε να δείξει, απ' τις πρώτες μέρες, ότι αναλάμβανε ο ίδιος την υπεράσπιση των δημοκρατικών θεσμών.
(Βαρκελώνη, 1936)

Οι φωτογραφίες αυτής και της πρώτης σελίδας είναι από το φωτογραφικό άλμπουμ των Agustí Centelles Oss και Eduard Pons Prades "Els Catalans a la Republica i a la guerra", κοινή έκδοση των Editorial Blume και Altalena Editores S.A., Βαρκελώνη-Μαδρίτη, 1979.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΙΣ ΤΥΧΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ,
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ
ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΝΤΑΙ ...